

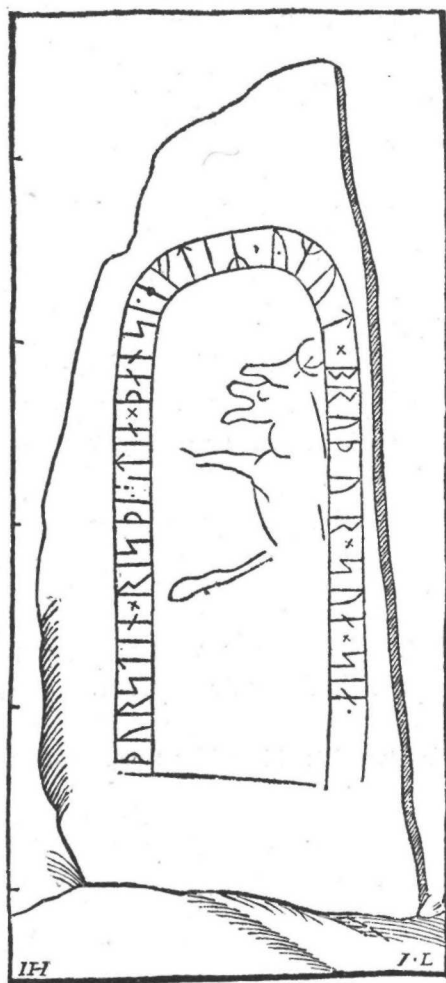
95. Harstads Bosgård, Väderstads och Harstads sn, Göstrings hd.

Pl. XXXI. Fig. 2 (efter P. A. Säve).

Litteratur: W. 164; P. A. Säve, *ATS* I, s. 110; *Reseberättelse* 1861, s. 93, teckning.

P. A. Säve, *ATS* I, s. 110, anför om denna runsten följande: »En runsten, som varit nästan rund, $3\frac{1}{2}$ till 4 alnar (2,075—2,372 m) lång och bred, anträffades år 1861 i en bäck på Bosgårds egor, omkring 100 famnar från Harstads forna kyrka, men blef af arbetsfolket sönderslagen och inlagd i jordegarens, f. d. Riksdagsmannens Gustaf Peterssons nya byggnad. Nu ser man endast ett stort bredarmadt kors med en omslutande ring i korsvinklarna, samt i kanten dessa runor: $\text{H} \times \text{p} \times \text{t} \times \text{B} \dots$ » Stenen har icke återfunnits.

Betydelsen av dessa runor $\text{uk} \times \text{pan} \times \text{b} \dots$ kan icke utrönas, då den övriga inskriften är förlorad.

B. 885.

96. Karleby, Väderstads och Harstads sn, Göstrings hd.

Pl. XXXII. Fig. 1.

Litteratur: B. 885; L. 1186; W. 166; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 737; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT* I, s. 72; *Reseber.* 1881, s. 19; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra* s. 5, teckning.

I B. 885, av Liljegren och av Broocman anges stenens plats vara Karleby gårde. C. F. Nordenskjöld meddelar, att stenen, som länge ansetts försvunnen, blivit upptäckt, liggande med runsidan uppåt, såsom tröskelsten framför en gammal, lantbrukaren Sybom tillhörig stuga i Karleby. Vid mitt besök 1894 fann jag stenen liggande på södra sidan av trädgården, och den restes hösten 1894 på samma ställe med inskriftsidan vänd åt den väg, som löper längs trädgårdens södra sida, 60 steg öster om allmänna vägen förbi Karleby.

Stenens längd före resningen var 2,96 m, höjden är efter densamma 2,28 m, bredden vid slingans slut nedtill är 1 m. Slingans bredd är 10—12 cm. Ämnet är rödaktig granit.

På stenens topp finnes ovan slingan ett kors, som ej finnes i B. 885. Av de i Bautil antydda rist-

ningarna på mittytan finnas däremot för obetydliga spår för att deras art skall kunna utrönas.

Inskriften, som nedtill begränsas av en rak linie, som sammanbinder slingans ändar, börjar nedtill t. v. med namnet **purstin**, vars **t** har två bistavar, icke blott en som i B. 885. Uti **rispi** äro **r**, **s**, **p** så gott som utplånade, och därefter äro skiljetecknet och **[s]** i **[s]tia** alldeles borta. Liksom det står **stia** för ***stin**, så står det ock **paasi** för ***pansi**, vilket B. 885 har. I detta ord har **p** bistaven på nedre hälften av staven. I **eftir** är pricken på **e** tydlig, i **f** är nedre staven borta, **i** kan knappt skönjas och **r** spåras svagt. Namnet **ymut** är däremot tydligt, men följande skiljetecken otydligt. I **brupu[r]** äro **pu** nötta, sista **r** utplånat. I **sua** finnas svaga rester av **s**, **ua** × **sia** däremot tydliga.

Inskriften är alltså:

purstin × rispi [× s] tia × paasi × eftir × ymut × brupu[r ×] sua × sia
5 10 15 20 25 30 35 40

Utom i **purstin** har **n** † formen † **a**, nämligen i **stia** *stēn*, **paasi** *pānsi*, **sua** *sun* och **sia** *sinn*. Namnet **ymut** motsvarar isl. *Eymundr*, fsv. *Ömund*.

Översättning: Torsten reste denna sten efter Ömund, sin broderson.

97. Grönlund, Åsbo sn, Göstrings hd.

Pl. XXXII. Fig. 2.

Litteratur: B. 880; L. 1190; W. 171; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 715; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 108, *Reseberättelse* 1861, s. 90, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 38, pl. VI; teckning av L. C. Wiede i statens hist. museum; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 12, teckning.

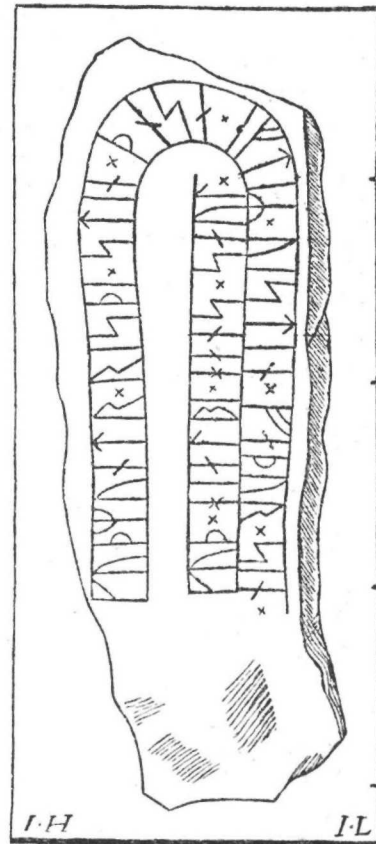
Om runstenens plats yttrar P. A. Säve följande: »En runsten, . . . , som förr stod i Mell-ängen, nära vägen, ej långt från Svartån, på Grönlunds säteris egor i Åsbo socken, har 1856 flyttats in i parken af jordegaren, Grefve Otto Klingspor.»

Ämnet är ljusröd granit.

Stenen är 1,79 m hög, största bredden är 77 cm. Slingan är 15—16 cm bred. Kors saknas. Ristningen är mycket tydlig.

I ordet **stin**, som är fullständigt i B. 880, finnes av **t** blott 9,5 cm nedifrån, av **i** 7 cm, av **n** 6 cm, av det följande sneda korset blott nedre hälften. Uti **pnsa** är på **p** staven ovan bistaven borta. Uti **hialbi** har **b** bistavarna skilda på mitten och från stavens ändar. I B. 880 sträcker sig den inre slingans övre linie högre upp än toppen av **i** i **saul**, vilket icke är händelsen.

13—151554. Östergötlands runinskrifter.

B. 880.